

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Den fungerende udenrigsminister (Kampmann): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om oprettelse af det danske råd for teknisk samarbejde med udviklingslandene.

Udenrigsminister J. O. Krag har til begrundelse for forslaget udarbejdet følgende redegørelse:

„Forslaget bygger på en betænkning af 6. maj 1961 fra det af regeringen i januar i år nedsatte udvalg vedrørende tilrettelæggelse og udvidelse af Danmarks bistand til udviklingslandene. Dette udvalg fik til opgave:

at udarbejde et forslag til regeringen om den fremtidige tilrettelæggelse og udvidelse af Danmarks bistand til udviklingslandene med henblik på at gøre denne bistand så effektiv og velkoordineret som muligt;

at tage stilling til organisering af modtagelsen af stipendiater fra udviklingslandene samt udsendelsen af eksperter til disse;

at overveje tilrettelæggelsen af en udvidet oplysningsvirksomhed i Danmark om hjælp til udviklingslandene samt

at undersøge mulighederne for nordisk samarbejde på dette område, bl. a. på baggrund af drøftelserne herom i Nordisk Råd.

I overensstemmelse hermed har udvalget efter en undersøgelse og vurdering af formen for og omfanget af Danmarks fremtidige bistand til udviklingslandene stillet forslag om oprettelse af nye administrative organer for bistanden til udviklingslandene. Det fremsatte lovforslag bygger i alt væsentligt på det af udvalget udarbejdede udkast.

Baggrunden for lovforslaget er ønsket om at kunne foretage en væsentlig udvidelse af Danmarks indsats på dette felt. Den politiske udvikling i de sidste år — ikke mindst frigørelsen af de mange nye stater i Afrika — har gjort det klart, at de mere velstående lande må bidrage til de tilbagestående landes udvikling såvel teknisk, humanitært som økonomisk. Behovet for hjælp på disse områder er umådeligt og bliver større for hver dag. Samtidig har velstanden her i landet nu nået et niveau, hvor vi bør have råd til i stigende grad at beskæftige os med de vældige problemer, som de mange mindre heldigt stillede

mennesker i andre dele af verden er stillet over for, og som de seneste års udvikling såvel i det mellemfolkelige samarbejde som i transport- og kommunikationsmidler har bragt os i nær berøring med. En forstående og fremsynet tilrettelæggelse af forholdet til udviklingslandene vil måske blive denne og de kommende generationers største udenrigspolitiske problem. Hjælpen til udviklingslandene må derfor tillægges en stadig stigende betydning i den mellemfolkelige politik. Denne hjælp er et af de vigtigste midler til efterhånden at skabe en mere ligelig fordeling af goderne i verden og sikre en mere stabil og rolig udvikling henimod en højere levestandard for alle folkeslag. En forøgelse af denne bistand med henblik på at opnå bedre levevilkår for de store dele af verdens befolkning, der i dag lider nød, vil være en af de måder, hvorpå Danmark i de kommende år vil kunne bidrage til en varig sikring af verdensfreden.

Begrebet „udviklingslande“ dækker over lande på vidt forskellige udviklingstrin og med helt forskellige problemer på politiske, økonomiske, sociale, tekniske og andre områder. Men for flertallet af disse lande gælder, at levestandarden er meget lav, samtidig med at mange af dem råder over store naturrigdomme, som ikke kan udnyttes på grund af manglende teknisk kunnen. Udviklingslandenes egne hjælpemidler vil, hvis de anvendes effektivt, kunne danne grundlaget for en mere almen velstandsforøgelse i disse lande, som på længere sigt vil komme os alle til gode bl. a. i form af øget samhandel.

Især på det økonomiske område står udviklingslandene imidlertid over for meget store vanskeligheder. De fleste af disse lande er råvareproducerende. Bytteforholdet mellem råvarer og industrivarer har i de senere år udviklet sig stærkt til ugunst for udviklingslandene. Medens dette har betydet en stor fordel for industrilandene, har det forringet udviklingslandenes muligheder for på egen hånd uden støtte udefra at gennemføre en væsentlig udvikling. Medmindre konjunkturerne ændrer sig, kan denne udvikling på kort sigt kun brydes ved en international økonomisk politik, som stabiliserer råvarepriserne, og som fjerner de eksisterende hindringer for han-